

UTVECKLAD INVECKLING (del II)

Djur verkar föra en bekymmerslös tillvaro utan allt det som utmärker människornas liv, och miljoners års genereringar verifierar mänsklighetens genererande sk utvecklingshistorik vars dysplasi utgör den infektion av mänskliga egenheter av vilka hennes problematik särskiljer sig markant ifrån djuren som talar sitt naturliga språk, däri exaltationen av ofresionalgi djuren känner genom det autonoma nervsystemet är förprogrammerade av naturen där naturarternas kongeniala rasism och egocentritet aldrig kan tämjas, den är lika stark som könsdriften, vilket är en otäckt existentiell sanning av överlevnadsvillkoren som den starke överlever och allt återgår i en reinkarnationskedja utan mål och mening i det att kretsloppets återupprepning i naturen representerar tidigare misstag och lär aldrig något nytt och utvecklande. Den cyckliska degenereringens metamorfoser vars eugeniska fylogen utgör en fundamental anabolisk acculturation i homo sapiens centralisering enligt dess kroassering vilken medger det enda goda med sådan urartning att rasismen till slut saknar motivation och därmed dör ut. Pangermanismens mondiala kroassering är den megalomani för autokraters nepotism vars intention grundar sig på en autokrati är i en introspektiv introversion som trankil immanent i autonomisk hypostas som idio vars stoiska ataraxi utmynnar i en monoklonal av den intention att degenerera det egna släktet och sin gen, vilket inte förefaller intelligibelt, därur i var cell råder en biogenes genblandning och arvsanlag i samtliga gener vilka medför en urartning av dess potentiella egenvärde i det att genmanipulationens revolt mot naturlagarna resulterar i genbiologisk rassism och grundlägger motsatsen till det egna artbeståndet som i var cell råder den biogenes vars verkan i den biogenetiska satsen blir till en unitär determinerande tendens vars potential att generera en genes urartar sig i och genom sig själv i dess destruktivitet, likt ett suicide, där konsanguiteten vars degeneration som kongenial hormone utgör associationskedjan av dess " MODUS VIVENDI" Den empirism av embiotisk genes varav den

expansiva genereringen graduellt hävdar sin existens ut-
mynnar i ett världskrig om livsutrymmet och till sist om
världsherraväldet.

Sten Wiking

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Notarius publicus:Sten Wiking med Poeter.se id #39136 innehar upphovsrätten